

França ha aprovat finalment la [lleï](#) per la qual es prohibeix, entre d'altres símbols religiosos, el [vel islàmic](#) en els centres educatius. El govern i l'oposició han votat, per tant, en contra de les reivindicacions de milions de ciutadans musulmans. El Col·lectiu [J. B. Boix](#) escriu avui, al diari l'avui, que *"es comença pel vel i després es demana que la piscina municipal obri en hores separades per a homes i dones"*. Un moment... No puc estar d'acord amb aquesta afirmació tan simplificada i rotunda. Perquè això és com dir que *"es comença fumant porros i s'acaba injectant heroïna"*. m'explicaré.

Si acceptem que la religió i les creences col·lectives, com la ideologia, com l'art, forma part de l'expressió cultural dels pobles i de les persones, hem de saber veure també, sense vels que ens enceguen, que la prohibició d'una determinada vestimenta (que també és, en sí mateixa, llibertat d'expressió), retalla drets fonamentals dels col·lectius que la porten. De la mateixa manera, doncs, es podria rebatre l'afirmació del Col·lectiu J.B. Boix asseverant que *"ara es comença per la prohibició del vel i s'acaba prohibint qualsevol samarreta del Marilyn Manson"*. Perquè, de fet, ara, els musulmans francesos, amb els mateixos arguments, tant els morals com els cívics i legals, estarien en el dret d'exigir la prohibició d'aquestes samarretes roqueres; tant perquè podrien tornar-se en contra del seu civisme i de la seua religió, com perquè poden amenaçar el seu dret a sentir-se segurs, per crear malestar social, per provocar violència, etcètera. Siguem clars: no és el mateix dur el vel (sempre i quan la dona hi estigues totalment d'acord, és clar, i ben segura de les seues creences), no és al mateix això que canviar les lleis més cíviques d'un estat per a adaptarles a les més incíviques d'una cultura diferent, com és el cas de l'esmentada separació dels sexes en espais públics. l'afirmació del Col·lectiu J.B. Boix amaga, per tant, una greu fal·làcia.

"Sempre sense imposicions d'importació", afegeix finalment aquest col·lectiu. Possiblement perquè en la seua concepció de cultura pesa més la idea de que les cultures són un mercat que cal protegir i no uns valors que ens poden enriquir. Les cultures són més que un mercat. I, si de cas, la única cultura de la qual caldria protegir-se, per invasiva, massiva, uniformada i global, seria de la nordamericana, i no de les invadides i cada vegada més agredides, com és el cas de la àrab i/o musulmana. Moltes vegades fraudulenta i fingida, la pretesa seguretat nacional (que, com Estats Units, també França posa damunt de la taula amb aquestes prohibicions), ha servit per a executar accions paral·leles de govern, per a la majoria immorals, amb total impunitat. Ningú no pot censurar o condemnar a l'altre perquè ningú coneix perfectament a l'altre.

Tant si el que està buscant el govern francès és una reducció de les xifres de la delinqüència motivades per religió o creença, com si és un enfortiment de la [unitat nacional](#) embafant-se amb un excès de laïcisme, l'ús de la prohibició com a ferramenta jurídica per a assolir aquests objectius es manifesta èticament invàlida.

Si calgués, seria jo el primer en defensar la construcció d'una vertadera autopista moral per la qual pogueren circular tots, però no es pot legislar sense fer cas de les vivències comunitàries dels pobles (i d'açò, perquè ho hem patit, en sabem molt nosaltres, no?). Integrar les cultures diferents no significa obligar-les a conduir per un carril més estret que les altres. I que no acaben de

funcionar les polítiques d'integració no significa que no puguin funcionar; simplement significa que no s'han aplicat com toca. Un exemple senzill... Que pensaria el Col·lectiu J.B. Boix si als castellonencs o als alcoians els prohibiren anar pel carrer amb una samarreta del Barça al·legant que provoca violència? Quina gràcia, no? En tot cas, el efecte de les prohibicions no és nomès la repressió immediata sinó les conseqüències a llarg termini. Qui continua pensant que no existeix una evident agressió contra els món àrab, siga o no islàmic? Que la croada siga premeditada o no és un altre debat, però el fet inqüestionable és que tant amb les successives ocupacions preventives de territoris a Palestina, a Afganistan, Iraq, (...), com amb tot aquest sac de intervencions jurídiques, també preventives, de França, la víctima és la mateixa. Un símptoma més de què la situació no millora gens són les recents i massives manifestacions a Egipte, un país que fins ara havia estat, en aquest concert, un espectador silenciós.